

Η έλλειψη Ελληνικής συνείδησης και Εθνικής ευθύνης

Η έννοια της κρίσης είναι καθολική και αναφέρεται σε καταστάσεις και γεγονότα που περιέχουν απειλή. Όλοι μας την επικαλούμαστε χωρίς όμως να αντιλαμβανόμαστε το βάθος της τραγικότητας της περιπλοκής μας μέσα σε τόσες αντιφατικές καταστάσεις, τα τρομερά διλήμματα και αδιέξοδα μαζί με τα συνεπακόλουθα αυτών των καταστάσεων. Όπως π.χ. τις δικές μας ευθύνες, ενοχές, ψευδαισθήσεις, στερεότυπες χειρονομίες, αγωνίες και φόβους. Ως Λαός αδυνατούμε να κατανοήσουμε ακόμη και τους κινδύνους μπροστά εις την θέα της καταστροφής. Η σχιζοφρένεια, η ψυχωτική συμπεριφορά μας, αυτές οι ασθένειες της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας, είναι όλως αντίθετες με τις ιστορικές παραδόσεις και καταβολές, με την ευθύνη και την δύναμη της ελληνικής φυλής. Ενός Λαού, ο οποίος εις την αρχαιότητα με την ισορροπία μεταξύ της εσωστρέφειας και εξωστρέφειας ανέδειξε εις την Παγκόσμια Ιστορία τον μεγαλύτερο Πολιτισμό και Οικουμενισμό.

Δυστυχώς και ατυχώς για όλους μας, όσο περισσότερο οξύνεται η οικονομική κρίση, με όλες τις ολέθριες συνέπειες για τον εδώ και 12 χρόνια καθημαγμένο απο τα 3 Μνημόνια Λαό μας τόσο περισσότερο οξύνεται η πολιτική αντιπαράθεση μεταξύ των κομμάτων του πολιτικού συστήματος Εξουσίας σε βάρος του Έθνους. Το οποίο αν και ευθύνεται τεράστια για την ηθική και οικονομική χρεοκοπία της Πατρίδας μας, όχι μόνον συνεχίζει ακάθεκτο και ατιμώρητο την εθνοκτόνο συμπεριφορά του, αλλά παράλληλα δημιουργεί διχαστικές και συγκρουσιακές καταστάσεις μεταξύ των Ελλήνων. Ως αντιπερισπασμό για να διασώσει την πολιτική και κομματική του ύπαρξη.

Ο εθνικός διχασμός είναι συνέπεια μίας συστηματικής προπαγάνδας η οποία εμπεδώνει εις το σύνολο του Λαού την ασυνειδησία, αδιαφορία, αφέλεια, αμάθεια, αθυροστομία, απροθυμία και ωχαδερφισμό του, με την παράλληλη παραπληροφόρηση και πλύση εγκεφάλου σε θέματα κοινωνικής ευαισθησίας, πολιτικής συμπεριφοράς και Ελληνικής συνείδησης και Εθνικής ευθύνης. Μία προπαγάνδα, κυρίαρχο στοιχείο της οποίας είναι, ο αποπροσανατολισμός του Λαού από τους πραγματικούς υπαίτιους της πολιτικής σήψης, διαφθοράς και ατιμωρησίας, της κοινωνικής αθλιότητας πολλών δεκαετιών, και ως συνέπεια αυτών της ηθικής, κοινωνικής και οικονομικής τώρα κατάρρευσης της χώρας μας, επιρρίπτοντας όλες τις ευθύνες αυτής της άφρονας και εθνοκτόνου πολιτικής μόνο εις το Διεθνές περιβάλλον.

Η προπαγάνδα είναι όμως το δηλητηριώδες εργαλείο και όπλο της Εξουσίας, εις την χώρα μας του διεφθαρμένου και σάπιου πολιτικού συστήματος, το οποίο ευθύνεται πανθομολογούμενα για την οικονομική κατάρρευση της Ελλάδος, αλλά και για την πνευματική ανέχεια της ελληνικής κοινωνίας. Με το εργαλείο αυτό επί δεκαετίες διαλύει την κοινωνική συνοχή, υποθάλλει τις Αρχές του Δικαίου και της Ισότητας των Πολιτών, την ισχύ των Νόμων και του Κράτους Δικαίου, αλλά και το ουσιώδες στοιχείο της Ελληνικής Συνείδησης και Εθνικής Ευθύνης των πολιτών απέναντι της Πατρίδος. Άπειρα είναι τα παραδείγματα και οι συνέπειες αυτής της προπαγανδιστικής πολιτικής και ανεύθυνης συμπεριφοράς απέναντι του Έθνους. Πρόσφατα μάλιστα και η καθιέρωση όχι μόνον της Επετείου του Πολυτεχνείου, που έφερε μια εθνική καταστροφή, τον Τουρκικό Αττίλα εις την Κύπρο, αλλά εν συνεχεία και των ανήλικων Αλέξη Γρηγορόπουλο και του Νίκου Ρωμανού, αμφότεροι συστημικοί ταραχοποιοί και βάνδαλοι, ως εθνικούς ήρωες και επετείους εθνικής καταστροφής και όχι ιστορικής μνήμης. Κάθε χρόνο με πυρπολήσεις, βανδαλισμούς, καταστροφές δημόσιας περιουσίας αλλά και περιουσίας ιδιωτών βιοπαλαιστών, εν κατακλείδι επί δεκαετίες την παντελή έλλειψη πρόληψης και προστασίας της κοινωνίας απο εγκληματικές πράξεις πάσης μορφής, οι οποίες κάθε τόσο εκθέτουν και διεθνώς, αλλά και αυτή την Πατρίδα μας σε μέγα κίνδυνο.

Ανεξαρτήτως της σημασίας των συντελεστών και των γεγονότων, τα οποία θα έπρεπε να τιμάμε ο καθείς από εμάς με σεβασμό και εθνική ευθύνη, δεν οφείλει η Πατρίδα μας να πληρώνει επί δεκαετίες για τον θάνατο ή θυσία αυτών ή και για τις πράξεις του καταδικασθέντος σε ισόβια κάθειρξη πολυεγκληματία

Δημήτρη Κουφοντίνα, δηλαδή ο Λαός μας να υφίσταται και τις συνέπειες μίας εγκληματικής πολιτικής συμπεριφοράς. Εις το κάτω της γραφής, εάν έχουμε όντως την διαίσθηση, ότι για όλα αυτά φταίει το Πολιτικό Σύστημα Εξουσίας, τότε οφείλουμε ως Λαός να στραφούμε ευθέως εναντίον του και όχι να αυτοκαταστρεφόμεστε και να θυσιαζόμαστε χάρις αυτού!

Ως εκ τούτου τεράστια είναι η ευθύνη όλων μας οι οποίοι επί δεκαετίες με την εγκληματική συμπεριφορά μας μετατρέψαμε την υπέροχη και ανεκτίμητη Πατρίδα μας σε ένα υπό αποσύνθεση κουφάρι για να το κατασπαράζουν οι ντόπιοι και οι ξένοι τώρα σαρκοφάγοι γύπες.

Αυτό το δήθεν μεγάλο διεθνές ενδιαφέρον για το αποτέλεσμα της 2^{ης} Αξιολόγησης, οι προγραμματισμένες νέες Συμφωνίες για την τετραετία 2019-2022, οι οποίες όμως εις την πραγματικότητα προμηνύουν ένα πολύ επαχθέστερο **4^ο Μνημόνιο**. Αλλά τώρα και για το ενδεχόμενο βουλευτικών εκλογών, εξαιτίας της αθρόας εισροής δεκάδων χιλιάδων Λαθρομεταναστών, των συνεχών απειλών των γειτόνων μας και της μεγάλης Μάστιγας της Πανδημίας Covid-19, αλλά και του εκ νέου διπλασιασμού του χρέους (213% έναντι του ΑΕΠ) αποτελεί μία απόδειξη της οδυνηρής κατάστασης εις την οποία έχει περιέλθει η Πατρίδα μας. Διότι οι μεν προσπαθούνε να κρατήσουν την ομολογημένως διεθνώς διαλυμένη χώρα μας εντός της Ε.Ε. και την Ευρωζώνη, οι δε να την αποσπάσουν από αυτήν.

Η ιστορία όμως επαναλαμβάνεται, και η αυτοκαταστροφή του Ελληνικού Λαού, ως συνέπεια της έλλειψης πυξίδας και Ελληνικής Συνείδησης, Εθνικής ευθύνης και ενοχής, συνεχίζεται. Διότι, δυστυχώς, ουδείς από όλους μας αισθάνεται την παραμικρή ευθύνη για την εθνική καταστροφή, για την κατάρρευση της δύστηνης Πατρίδος μας, η οποία συστηματικά και εντέχνως αποσιωπάται. Τουναντίον αυτό το Πολιτικό Σύστημα Εξουσίας των ατιμώρητων γυρολόγων, των εφιαλτών και μηδίζόντων, το οποίο επί δεκαετίες εκπέμπει μία αφόρητη δυσωδία, είναι δυστυχώς δικό μας και μόνον δημιούργημα και επιλογή, εν κατακλείδι απεργάζεται και πάλιν ευθαρσώς την προσεχή «δημοκρατική ετυμηγορία», όμως ενός τελείως διαλυμένου, ανίσχυρου και λιπόθυμου, και όχι ενός ελεύθερου, όρθιου και δυνατού Λαού. Εξαιτίας όλων αυτών, αυτή δεν είναι η Ελλάδα, η οποία μετά το έπος του '40 έχασε την Αυτογνωσία και την Λάμψη της!

Θυμίζουμε όμως και πάλιν ότι κριτήριο της αντοχής είναι η δοκιμασία. Ο Ελληνικός Λαός, μετα τα ολέθρια λάθη των τελευταίων δεκαετιών, δοκιμάζεται δυστυχώς και από την εδώ και 12 συναπτά χρόνια πολιτική των **απάνθρωπων 3 Μνημονίων**, της βάρβαρης λιτότητας, την σύγχρονη αυτή νόσο της ηθικής, κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής παρακμής που στρέφεται ευθέως κατά της ανθρώπινης υπόστασης και αξιοπρέπειας. **Όμως η Ελλάδα επιθυμεί να ζήσει. Διότι το πάθος του Ελληνισμού για την ζωή πηγάζει από το όνειρο του Γένους ως γενική απαίτηση και φορέα του θελήματος της Ιστορίας.** Η ανάταση της Ελληνικής Συνείδησης και Εθνικής Ευθύνης για την υπεράσπιση της Πατρίδος μας είναι τώρα εθνική υπόθεση όλων των Ελλήνων. Διότι κοινά είναι τα πεπρωμένα της Ελληνικής φυλής.

Οι Έλληνες δεν προσφεύγουν σε ακρότητες, επιδεικνύουν επιείκεια και διαπνέονται από ανθρωπιστικό πνεύμα απέναντι των αντιπάλων τους. Ο ανθρωπισμός των Ελλήνων εκφράζει αυτοπεποίθηση και ανωτερότητα εις την ισχύ της. Η αντίδραση των Ελλήνων θα είναι τώρα μία ηφαιστειώδης έκρηξη καθολικής επιθυμίας και Ελληνικής συνείδησης, Εθνικής ευθύνης και ανάτασης. **Η δε νίκη της Πατρίδος μας είναι ιστορικώς αναπόφευκτη.**

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού/ Ν. Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις την Βόννη και Ιστορία και Πολιτιστική κληρονομιά εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετίας Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια

